

Teselli

– mavide umut · 05 Nisan 2021

Rüzgarla saçları yüzünü kapatıyor her seferinde elleriyle onları geriye atıyor ve rüzgarla saçları tekrar yüzüne geliyordu. Bankta oturmuş onu izliyordum o ise saçlarını her geriye atışında endişeli gözlerle etrafına bakınıyor sonra hep aynı noktaya gelince durup dikkatle o yöne bakıyordu. Birini beklediği çok belliydi ama onu beklerken çok tedirgin gözüktüyordu derin nefesler alarak kendini sakinleştirmeye çalışıyordu. Uzaktan ona doğru gelen kişiyi farkedince olanca hızıyla arkasını dönüp koşmaya başlamıştı ki bir dakika bile geçmemiş olduğu yerde aniden durmuştu. Arkasına döndü ve gözleriyle o kişiyi bulup dik dik bakmaya başladı. Az önce neredeyse korkudan ölebilecekken şimdi adeta cesaret timsali kesilmişti. Ona doğru ilerleyen kişiye onun durduğunu görünce yavaşlamış ve sakin adımlarla ona doğru yürüyordu.

Adamın yüzüne kıza yaklaştıkça garip bir gülümseme yayılıyor ne yapacağını bilemez halde kâh ellerini cebine sokuyor kâh elleriyle saçlarını düzeltiyordu. Kızın yanına gelmesine bir iki adım kala durmuş ve suratına yayılan garip gülümseme yerini şaşkın bir ifadeye bırakmıştı. Kızı dikkatle inceliyor ondan bir adım bekler gibi her seferinde ağzını açıyor ve sonrasında içine derin bir nefes çekip bekliyordu. Kızsa olduğu yerde adeta bir heykel gibi kalakalmış suratında hiç bir ifade yok gibiydi. Bir ara adam kıza doğru elini uzatmış sonra bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüp elini hızla geri çekmişti. Kızsa bunu hiç farketmemiş gibi tepkisiz kalmaya devam ediyordu. Görünüşe bakılırsa aralarında konuşmaları gereken önemli bir mevzu vardı ama hiç birinin konuşmaya başlamak gibi bir niyeti yoktu. Sonradan kız direnmekten vazgeçmiş ve aniden gelen gözyaşlarıyla bağırarak sinirden ağladığını ve onu hiç özlemediğini tekrarlıyordu. Adamsa hiçbir şey demeden sadece kıza bakıyor şişmiş gözleriyle çok yorgun ve bitkin gözüktüyordu. Söyleyecek hiçbir şeyi kalmamış gibi çaresizlik içinde bakıyor ve sonra sanki son bir umutla hızla kıza kendine çekip sıkıca sarılmıştı. Kızın yaşları daha da hızlanmış ve hıçkırıklara boğulmuştu. Hıçkırıklarının arasında kız sürekli baba diye sayıklıyor adamsa göz yaşları içinde kızın saçlarını öpüyor kokluyordu.

Şimdi benim onları seyrettiğim bankta yanyana oturmuş beraber denizi seyrediyorlardı. Kız adamdan küçükken ikisinin beraber kurdukları o hayali anlatmasını istiyordu. Her seferinde aynı hayali beraber kurarlar ve her seferinde hayallerine yeni bir şeyler ekleyip dahada büyütürlerdi. Ama şimdi hayalleri yarım kalmış ve küçük kız büyüyememiş hayalinin tam ortasında kalmıştı. Şimdi hayallerini tamamlama zamanıydı. Kız birden çocuksu bir tavırla bu bizim gizli hayalimiz diye bağırmaya başladı. Babasıda bir yandan bu benim sensiz yaşayamımda ki tek tesellim diye sayıklıyordu. Şimdi aynı sahilde bizim gizli hayalimiz şu an ki yaşamımda babamdan bana kalan tek teselli...